II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 7 mei 2004

betreffende de steunregeling die Italië voornemens is ten uitvoer te leggen ten behoeve van landbouwers in de provincie Campobasso

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 1634)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2005/319/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Na de belanghebbenden overeenkomstig het bovengenoemde artikel te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) Bij brief van 29 november 2000, geregistreerd op 30 november 2000, heeft de Permanente Vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie besluit nr. 629 van het provinciaal bestuur van Campobasso van 29 december 1999 overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag bij de Commissie aangemeld.

(2) Bij brieven van 8 februari 2001, 21 februari 2001, 12 juni 2001 en 11 september 2001, respectievelijk geregistreerd op 12 februari 2001, 28 februari 2001, 14 juni 2001 en 13 september 2001, heeft de Permanente Vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie de Commissie de aanvullende gegevens verstrekt waarom de Italiaanse autoriteiten was verzocht bij brieven van 12 januari 2001, 26 april 2001 en 7 augustus 2001.

(3) Bij brief van 13 november 2001 heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ten aanzien van deze steunmaatregel in te leiden.

(4) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* [1]. De Commissie heeft de belanghebbenden verzocht hun opmerkingen over de betrokken maatregel mee te delen.

(5) De Italiaanse autoriteiten hebben geen opmerkingen betreffende de onderhavige steunmaatregelen kenbaar gemaakt. De Commissie heeft evenmin opmerkingen van andere belanghebbenden ontvangen.

II. BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

1. De steunregeling

(6) Het onderhavige besluit voorziet in steun in de vorm van gesubsidieerde leningen tegen een rente van 2 %, met een maximum van 20 miljoen ITL (10 329 EUR), voor:

— de aanpassing van veehouderijen aan de gezondheids- en hygiënenormen overeenkomstig het bepaalde in decreet nr. 54 van 14 januari 1997 houdende vaststelling van de uitvoeringsverordening van de Richtlijnen 92/46/EEG en 92/47/EEG inzake de productie en het in de handel brengen van melk en producten op basis van melk;

— de verbetering van de veiligheid en de gezondheidssituatie op het werk overeenkomstig het bepaalde in wetgevingsdecreet nr. 626 van 19 september 1994 en de latere wijzigingen daarvan, houdende toepassingsbepalingen van de Richtlijnen 89/391/EEG, 89/654/EEG, 89/655/EEG, 89/656/EEG, 90/269/EEG, 90/270/EEG, 90/394/EEG, 90/679/EEG, 93/88/EEG, 97/42/EG en 1999/38/EG betreffende de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk;

[1] PB C 354 van 13.12.2001, blz. 18.

— de aanpassing aan de normen betreffende de controles op de productie van levensmiddelen overeenkomstig het bepaalde in decreet nr. 155 van 26 mei 1997 houdende toepassingsbepalingen van de Richtlijnen 93/43/EEG en 96/3/EG inzake levensmiddelenhygiëne.

(7) Onder de steunregeling vallen onder meer:

— werkzaamheden voor de bouw en/of aanpassing van structuren voor de behandeling van mest;

— werkzaamheden voor de bouw en/of aanpassing van structuren voor de ophaling en bewaring van melk;

— werkzaamheden voor de bouw en/of aanpassing van elektrische installaties;

— werkzaamheden voor de bouw en/of aanpassing van sanitaire voorzieningen;

— werkzaamheden voor de bouw en/of aanpassing van huisvestingsvoorzieningen voor dieren;

— werkzaamheden voor de bouw en/of aanpassing van structuren voor de ophaling en bewaring van levensmiddelen;

— de vervanging van onhygiënische bouwmaterialen door andere, hygiënischere materialen.

(8) In het kader van deze uitgavenposten dekt de steun de ontwerp- en uitvoeringskosten, de aanschaf van materiaal en „andere kosten" (in de tekst aangegeven met de vermelding „etcetera").

(9) De maximale steunintensiteit komt overeen met de in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad [1] vastgestelde percentages.

(10) De begunstigden van de steunmaatregelen zijn zelfstandige boeren en hoofdberoepslandbouwers, of verenigingen daarvan, die bij de Kamer van Koophandel van Campobasso zijn ingeschreven.

(11) Het budget voor de financiering van de steun bedraagt 150 miljoen ITL (77 468 EUR). De looptijd van de steunregeling eindigt wanneer de beschikbare middelen zijn opgebruikt.

(12) De steunmaatregelen in het kader van het besluit zijn niet cumuleerbaar met andere, vergelijkbare steunmaatregelen. Met het oog hierop moet de begunstigde een verantwoordelijkheidsverklaring ondertekenen waarin hij zich ertoe verbindt geen andere steun voor dezelfde maatregel aan te vragen. Deze verklaringen zullen geregeld worden gecontroleerd.

2. **Door de Commissie in het kader van de inleiding van de onderzoeksprocedure aangevoerde argumenten**

(13) De Commissie heeft de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ingeleid omdat zij twijfels had ten aanzien van de verenigbaarheid van de regeling met de gemeenschappelijke markt. Het ging met name om de volgende twijfels.

A. *Twijfels ten aanzien van de aard van de investeringen in het kader van de steunmaatregelen*

(14) In de gegevens die de Italiaanse autoriteiten hadden toegezonden vóór de inleiding van de procedure was gepreciseerd dat als maximaal toelaatbare steunintensiteit de in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 vastgestelde percentages gelden, die overeenkomen met de in punt 4.1 van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector [2] (hierna „de richtsnoeren" genoemd) betreffende investeringen in landbouwbedrijven vastgestelde percentages. Voorts werd verwezen naar maatregel 4.9 van het regionale operationele programma, die uitsluitend betrekking heeft op investeringen in landbouwbedrijven.

(15) Rekening houdend met deze gegevens en de bovenvermelde verwijzing zou het geldende steunpercentage derhalve 40 % bedragen in niet-probleemgebieden en 50 % in probleemgebieden. In het geval van investeringen door jonge landbouwers worden deze percentages met 5 % verhoogd.

(16) De onderhavige steunmaatregelen kunnen onder de werkingssfeer van drie punten van de richtsnoeren vallen:

— punt 4.1, betreffende investeringen in landbouwbedrijven;

— punt 4.2, betreffende investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten (de toepasbaarheid van de bepalingen in dit punt kan niet worden uitgesloten aangezien de begunstigden van de steun volgens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens zelfstandige boeren en beroepslandbouwers zijn; overeenkomstig artikel 2135 van het Italiaans Burgerlijk Wetboek is een beroepslandbouwer een landbouwer die een activiteit in de akkerbouw, bosbouw of veehouderij beoefent, of daarmee samenhangende activiteiten zoals onder andere de verwerking en de afzet van landbouwproducten);

[1] PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2223/2004 (PB L 379 van 24.12.2004, blz. 1).

[2] PB C 28 van 1.2.2000, blz. 2. Rectificatie in PB C 232 van 12.8.2000, blz. 17.

— punt 4.3, betreffende de diversificatie van de activiteiten op landbouwbedrijven, waarin wordt verwezen naar de punten 4.1 en 4.2.

(17) In hun brief van 7 augustus 2001 hadden de diensten van de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht in detail, per soort begunstigde, aan te tonen dat het bepaalde in elk van deze punten in acht wordt genomen. In hun brief van 11 september 2001 hebben de Italiaanse autoriteiten slechts aangegeven dat de communautaire voorschriften en bepalingen niet zouden worden genegeerd en dat de regio, met het oog op een betere inachtneming ervan, dezelfde aanpak zou volgen als bij het beheer van de middelen uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie.

(18) Gelet op dit antwoord heeft de Commissie het nuttig geacht na te gaan of de bovengenoemde punten van de richtsnoeren daadwerkelijk in acht worden genomen.

B. *Twijfels ten aanzien van de aard en het financieringspercentage van bepaalde subsidiabele uitgaven*

(19) Enerzijds kan er weliswaar van worden uitgegaan dat de steunpercentages in acht zullen worden genomen ongeacht het toepasselijke punt van de richtsnoeren, aangezien Molise op grond van de bepalingen inzake de verwerking/afzet van landbouwproducten deel uitmaakt van de gebieden van doelstelling 1 en bijgevolg in aanmerking komt voor een steunpercentage van 50 % (dat niet blijkt te worden overschreden door het in de oorspronkelijke aanmelding door de Italiaanse autoriteiten vastgestelde maximum), doch anderzijds is het percentage van de subsidiabele ontwerpkosten niet gepreciseerd, terwijl dit op grond van de richtsnoeren beperkt is tot 12 % van de andere subsidiabele uitgavenposten.

Op het moment van de inleiding van de procedure was het onmogelijk om de aard vast te stellen van bepaalde kosten die in de aanmelding met de vermelding „etcetera" waren aangegeven.

(20) Derhalve kan niet worden uitgesloten dat sommige van de uitgaven die daaronder zijn begrepen, niet voor steun in aanmerking komen en dat de betrokken steun een vorm van steun voor de bedrijfsvoering is, die onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

C. *Twijfels ten aanzien van de betrouwbaarheid van de beoordelingscriteria voor de rentabiliteit van de begunstigden en de inachtneming van de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn door deze laatsten*

(21) In de punten 4.1 en 4.2 van de richtsnoeren is gepreciseerd dat de levensvatbaarheid van de begunstigde bedrijven moet worden aangetoond door middel van een beoordeling van de vooruitzichten van het bedrijf en dat ze moeten voldoen aan de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn. Bovendien mag uitsluitend steun worden verleend voor producten waarvoor op de markt normale afzetmogelijkheden kunnen worden gevonden. De afzetmogelijkheden bleken geen probleem te vormen, aangezien in het door de Commissie goedgekeurde regionale operationele programma, waarnaar in het ontwerp wordt verwezen, nauwkeurige criteria waren vastgesteld.

(22) Met betrekking tot de rentabiliteit verwezen de Italiaanse autoriteiten naar maatregel 4.9 van het door de Commissie goedgekeurde regionale operationele programma, waarin voor de toe te passen criteria dan weer wordt verwezen naar het programmacomplement. Bij de bestudering daarvan is gebleken dat als indicatoren het bruto-inkomen en het aantal volwaardige arbeidskrachten (VAK's) van het bedrijf zouden worden gebruikt. Om levensvatbaar te zijn, moest het bedrijf, afhankelijk van het gebied, een bruto-inkomen van ten minste 4 of 6 „economische grootte-eenheden van bruto-inkomen" opleveren en werk geven aan ten minste één VAK. Dit criterium bleek vrij onnauwkeurig te zijn, aangezien uit de beschikbare gegevens niet kon worden opgemaakt wat een „economische grootte-eenheid van bruto-inkomen" is. Verder is het aantal VAK's niet noodzakelijkerwijs een indicatie van rentabiliteit. Bijgevolg had de Commissie bij de inleiding van de procedure twijfels ten aanzien van de betrouwbaarheid van de beoordelingscriteria voor de rentabiliteit van de begunstigden.

(23) Met betrekking tot de inachtneming van de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn heeft de Commissie opgemerkt dat de steun bedoeld was ter financiering van werkzaamheden krachtens decreten tot omzetting van richtlijnen die, in het programmacomplement, deel uitmaken van de minimumnormen die de landbouwbedrijven in acht moeten nemen om in aanmerking te kunnen komen voor de steun uit hoofde van het regionale operationele programma.

(24) Overeenkomstig de voorschriften inzake staatssteun moeten landbouwbedrijven ook aan de bovenbedoelde minimumnormen voldoen om voor steun in aanmerking te komen. In punt 4.1.1.3 van de richtsnoeren wordt er echter op gewezen dat, wanneer investeringen worden gedaan om aan pas ingevoerde minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn te voldoen, wel steun mag worden verleend voor het bereiken van dat doel. Voorts wordt daarin gepreciseerd dat in dat geval rekening moet worden gehouden met de eventuele in artikel 2, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1750/1999 van de Commissie van 23 juli 1999 tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen voor Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) [1] vastgestelde termijnen.

(25) In haar brief van 7 augustus 2001 had de Commissie de Italiaanse autoriteiten gevraagd welke nieuwe normen zouden kunnen worden ingevoerd en binnen welke termijn die van toepassing zouden worden. De Italiaanse autoriteiten hadden geantwoord dat zij een expertise zouden laten uitvoeren om na te gaan of de in de geldende communautaire, nationale en regionale regelgeving vastgestelde minimumnormen in acht worden genomen.

[1] PB L 214 van 13.8.1999, blz. 31. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1763/2001 (PB L 239 van 7.9.2001, blz. 10).

(26) Hiermee werd echter geen antwoord gegeven op de door de Commissie gestelde vragen, aangezien niet kon worden vastgesteld welke nieuwe normen zouden kunnen worden ingevoerd en binnen welke termijn. Op het moment van de inleiding van de procedure kon de Commissie derhalve niet uitsluiten dat de geplande steunmaatregelen uitsluitend bedoeld waren ter financiering van de aanpassing aan normen die reeds moesten worden toegepast en die deel uitmaakten van de minimumnormen die de landbouwbedrijven in acht moeten nemen om voor steun in aanmerking te komen. Steun voor bedrijven die de communautaire regelgeving overtreden, kon niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd.

(27) Gelet op het bovenstaande bestaan er ernstige twijfels ten aanzien van de naleving van de in de richtlijnen bedoelde minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn door de potentiële begunstigden, en dus ook ten aanzien van de subsidiabiliteit van niet alleen de te dekken kosten, maar ook van de begunstigden zelf.

D. *Twijfels in verband met de terugwerkende kracht van de steunmaatregelen*

(28) De diensten van de Commissie hadden de Italiaanse autoriteiten verzocht te garanderen dat de maatregelen in het kader van het onderhavige besluit niet met terugwerkende kracht zouden worden uitgevoerd, zoals bepaald in punt 3.6 van de richtsnoeren, en zich ertoe te verbinden geen steun toe te kennen voor activiteiten of werkzaamheden waarmee is begonnen vóór de indiening van de steunaanvraag door de begunstigde en de inwilliging daarvan, met bindend effect, door de bevoegde autoriteiten, na goedkeuring van de steunregeling door de Commissie.

(29) Uit de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens blijkt dat geen steun is uitgekeerd, noch zal worden uitgekeerd, vóór goedkeuring van de regeling door de Commissie. In het laatste door de Italiaanse autoriteiten verstrekte antwoord ontbreekt echter de verlangde garantie dat geen steun zal worden verleend voor activiteiten of werkzaamheden voordat de steunaanvraag door de begunstigde is ingediend en door de bevoegde autoriteiten met bindend effect is ingewilligd. Op het moment van de inleiding van de procedure kon de Commissie derhalve niet uitsluiten dat in het kader van de regeling steun met terugwerkende kracht en dus zonder stimulerend element was verleend. Ook hier had de Commissie twijfels ten aanzien van de verenigbaarheid van de geplande steunmaatregelen met de gemeenschappelijke markt.

III. **OPMERKINGEN VAN ITALIË EN VAN DERDEN**

(30) Italië heeft na aanleiding van de inleiding van de procedure van ex artikel 88, lid 2, van het Verdrag geen opmerkingen over de onderhavige steunmaatregel kenbaar gemaakt. De Commissie heeft evenmin opmerkingen van belanghebbende derden ontvangen.

IV. **JURIDISCHE BEOORDELING**

1. **Is hier sprake van steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag?**

(31) Krachtens artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

(32) De onderhavige maatregelen vallen onder deze definitie voorzover zij bepaalde producties begunstigen (de agrarische basisproductie, aangezien de investeringen plaatshebben op het niveau van de primaire productie) en het handelsverkeer ongunstig kunnen beïnvloeden door het brede spectrum van producten waarop zij betrekking hebben (in 1998 bedroeg de invoer van landbouwproducten in Italië bijvoorbeeld 15 222 miljard ECU en de uitvoer 9 679 miljard ECU; in de loop van datzelfde jaar bedroeg de invoer van landbouwproducten in de Europese Unie 128 256 miljard ECU en de uitvoer 132 458 miljard ECU.

(33) De onderhavige maatregel valt dus onder de definitie van staatssteun zoals bedoeld in artikel 87, lid 1, van het Verdrag.

(34) Het verbod op de toekenning van staatssteun geldt niet onbeperkt. In het onderhavige geval zijn de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, van het Verdrag duidelijk niet van toepassing en zijn ze overigens ook niet ingeroepen door de Italiaanse autoriteiten.

(35) Artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag is evenmin van toepassing, aangezien de steun niet bedoeld is ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst.

(36) Wat artikel 87, lid 3, onder b), van het Verdrag betreft, moet worden opgemerkt dat de onderhavige steunmaatregel niet is bedoeld om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen of om een ernstige verstoring in de Italiaanse economie op te heffen.

(37) Ten aanzien van artikel 87, lid 3, onder d), zij erop gewezen dat de steunmaatregel niet bedoeld is om de daarin genoemde doelstellingen te bereiken.

(38) Gelet op de kenmerken van de onderhavige maatregelen, is de enige mogelijke afwijking die van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag, op grond waarvan steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijke belang wordt geschaad.

2. **Onderzoek van de verenigbaarheid van de steunmaatregel**

(39) Het onderhavige besluit moet worden onderzocht in het licht van de richtsnoeren, aangezien het erop gericht is een steunregeling in te stellen voor investeringen in de landbouwsector en door de Italiaanse autoriteiten naar behoren is aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

(40) In punt 23.3 van de richtsnoeren is bepaald dat de Commissie deze met ingang van 1 januari 2000 toepast voor nieuwe steunmaatregelen van de staten, met inbegrip van nog in behandeling zijnde meldingen van de lidstaten.

(41) Verordening (EG) nr. 1/2004 van de Commissie van 23 december 2003 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, verwerken en afzetten [1] is niet van toepassing in het onderhavige geval, aangezien op basis van de over de begunstigden verstrekte gegevens niet in alle gevallen kan worden vastgesteld of de steun bestemd is voor kleine en middelgrote ondernemingen in de zin van de vorengenoemde verordening [2].

(42) Volgens de Italiaanse autoriteiten gelden als maximaal toelaatbare steunpercentages de in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 vastgestelde percentages, die op hun beurt overeenkomen met die van punt 4.1 van de richtsnoeren betreffende investeringen in landbouwbedrijven. Voorts verwijzen ze naar maatregel 4.9 van het regionale operationele programma, die uitsluitend betrekking heeft op investeringen in landbouwbedrijven.

(43) Rekening houdend met deze gegevens en de bovenvermelde verwijzing zou het geldende steunpercentage derhalve 40 % bedragen in niet-probleemgebieden en 50 % in probleemgebieden. In het geval van investeringen door jonge landbouwers worden deze percentages met 5 % verhoogd.

(44) De onderhavige steunmaatregelen kunnen evenwel betrekking hebben op drie soorten investeringen, waarvan de toekenningsvoorwaarden in verschillende punten van de richtsnoeren zijn vastgesteld:

— investeringen in landbouwbedrijven (punt 4.1);

— investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten (punt 4.2);

— investeringen ter bevordering van de diversificatie van de activiteiten op landbouwbedrijven (punt 4.3, waarin wordt verwezen naar de punten 4.1 en 4.2).

(45) Overeenkomstig punt 4.1 van de richtsnoeren mag overheidssteun voor investeringen in landbouwbedrijven worden toegekend onder de volgende voorwaarden:

a) De investeringen moeten gericht zijn op één of meer van de volgende doelstellingen: verlaging van de productiekosten, verbetering en omschakeling van de productie, verhoging van de kwaliteit, instandhouding en verbetering van het natuurlijke milieu, de hygiënische omstandigheden en de normen inzake dierenwelzijn, en bevordering van de diversificatie van landbouwactiviteiten.

b) De steunintensiteit is beperkt tot 40 % (50 % in probleemgebieden). Voor investeringen die jonge landbouwers binnen vijf jaar na hun vestiging verrichten, bedraagt het maximale steunpercentage evenwel 45 % en in probleemgebieden 55 %.

c) Investeringssteun wordt uitsluitend toegekend aan landbouwbedrijven waarvan de economische levensvatbaarheid door middel van een beoordeling van de vooruitzichten van het bedrijf kan worden aangetoond en waar de landbouwer over voldoende vakbekwaamheid en deskundigheid beschikt. Het landbouwbedrijf moet bovendien voldoen aan de communautaire minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn.

d) Investeringen ter verhoging van de productiecapaciteit worden slechts gesubsidieerd wanneer voor de betrokken producten normale afzetmogelijkheden op de markt kunnen worden gevonden.

e) De subsidiabele uitgaven hebben uitsluitend betrekking op de bouw, verwerving of verbetering van onroerende goederen, op nieuwe machines en outillage, met inbegrip van computerprogrammatuur, op algemene kosten, zoals in verband met het inschakelen van architecten, ingenieurs en adviseurs, het uitvoeren van haalbaarheidsstudies en het verkrijgen van octrooien en licenties, tot maximaal 12 % van de bovenbedoelde uitgaven, en op de aankoop van grond, met inbegrip van notariskosten, belastingen en registratierechten.

[1] PB L 1 van 3.1.2004, blz. 1.
[2] Zie artikel 20, lid 2, eerste alinea, van de verordening.

f) De maximaal voor steun in aanmerking komende uitgaven mogen niet hoger zijn dan de limiet voor het totale voor steun in aanmerking komende investeringsbedrag die de lidstaat overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 heeft vastgesteld.

(46) Aan steun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten in de zin van punt 4.2 van de richtsnoeren zijn de volgende voorwaarden gekoppeld:

a) De levensvatbaarheid van de begunstigde bedrijven is aangetoond op basis van een beoordeling van de vooruitzichten.

b) De begunstigde bedrijven voldoen aan de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn. Worden de investeringen echter gedaan om te voldoen aan pas ingevoerde minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn, dan mag steun worden toegekend voor het bereiken van het niveau dat aan deze nieuwe normen beantwoordt.

c) Het steunpercentage bedraagt niet meer dan 40 % (50 % in de gebieden van doelstelling 1).

d) De subsidiabele uitgaven hebben uitsluitend betrekking op de bouw, verwerving of verbetering van onroerende goederen, op nieuwe machines en outillage, met inbegrip van computerprogrammatuur, op algemene kosten, zoals in verband met het inschakelen van architecten, ingenieurs en adviseurs, het uitvoeren van haalbaarheidsstudies en het verkrijgen van octrooien en licenties, tot maximaal 12 % van de bovenbedoelde uitgaven, en op de aankoop van grond, met inbegrip van notariskosten, belastingen en registratierechten.

e) Voor producten waarvoor geen normale afzetmogelijkheden op de markt kunnen worden gevonden, wordt geen steun verleend.

f) Steun voor investeringen met subsidiabele uitgaven van meer dan 25 miljoen EUR moeten bij de Commissie worden aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

(47) Overeenkomstig punt 4.3 moet de verenigbaarheid van steun voor investeringen ter bevordering van de diversificatie van de activiteiten op landbouwbedrijven worden getoetst aan de in punt 4.1 vastgestelde voorwaarden wanneer de totale subsidiabele uitgaven niet hoger zijn dan de limiet voor het totale voor steun in aanmerking komende investeringsbedrag, die de lidstaat overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 heeft vastgesteld. Wanneer dit bedrag overschreden wordt, zijn de in punt 4.2 van de richtsnoeren vastgestelde voorwaarden van toepassing.

(48) Uit de beschrijving blijkt duidelijk dat, los van de vaststelling van de aard van de steun voor investeringen in het kader van het aangemelde besluit, door de Italiaanse autoriteiten geen garantie wordt gegeven ten aanzien van veel van de bovengenoemde voorwaarden van de richtsnoeren die bedoeld zijn om de verenigbaarheid van de investeringssteun met de gemeenschappelijke markt vast te stellen, met name ten aanzien van:

a) de precisering van de aard van de subsidiabele uitgaven die zijn aangegeven met de vermelding „etcetera" en de garantie ten aanzien van de inachtneming van de limiet van 12 % van de andere subsidiabele uitgavenposten voor het percentage van de ontwerpuitgaven;

b) de betrouwbaarheid van de beoordelingscriteria voor de rentabiliteit van de begunstigden;

c) de naleving van de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn door de begunstigden;

d) het uitsluiten van elke mogelijkheid dat in het kader van de regeling steun met terugwerkende kracht wordt verleend waarvan geen stimulerend effect uitgaat.

(49) Bovendien hebben de Italiaanse autoriteiten geen enkele opmerking kenbaar gemaakt, noch aanvullende gegevens verstrekt na de uitnodiging van de Commissie in het kader van de inleiding van de procedure bij brief van 13 november 2001.

(50) De Commissie heeft bijgevolg geen aanvullende gegevens ontvangen die de bij de inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag geuite twijfels omtrent de steunmaatregelen uit de weg ruimen.

(51) Op basis van de hierboven uiteengezette overwegingen is de Commissie van oordeel dat de aangemelde steunmaatregel onverenigbaar is met de communautaire regelgeving inzake mededinging, en met name met artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.

V. **CONCLUSIES**

(52) In het licht van het voorafgaande kan worden geconcludeerd dat de steunmaatregelen in het kader van het onderhavige besluit staatssteun vormen in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, die voor geen van de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, in aanmerking komt.

(53) Aangezien besluit nr. 629 van het provinciaal bestuur van Campobasso van 29 december 1999 is aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag en aangezien in het licht van de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens geen steun is toegekend in het kader van de onderhavige steunregeling, hoeft geen steun uit hoofde van het betrokken besluit te worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun die Italië voornemens is toe te kennen op basis van besluit nr. 629 van het provinciaal bestuur van Campobasso van 29 december 1999, voor de financiering van activiteiten op landbouwbedrijven ter verbetering van de kwaliteit van de producten en van de levenskwaliteit van de marktdeelnemers, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Deze steunmaatregel mag bijgevolg niet ten uitvoer worden gelegd.

Artikel 2

Uiterlijk twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking, stelt Italië de Commissie op de hoogte van de maatregelen die zijn genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 3

De onderhavige beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 7 mei 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie